

Doc. Dr. Ing. Vladimír Valter, DrSc., náhle zemřel

Minulé číslo s článkem k devadesátinám doc. Dr. Ing. Vladimíra Valtera, DrSc., bylo na cestě ke čtenářům, když přišla zpráva o jeho náhlém skonu 17. ledna 2015. Zemřel necelé tři týdny po svých 90. narozeninách, které oslavil takřka v plné svěžesti. Docent Valter patřil mezi cukrovarnické výzkumníky a vědce staré školy v tom nejlepším smyslu slova. Růst jeho osobnosti ovlivnila taková jména jako Šandera, Dědek, Vašátko, Kohn, Heyrovský a další. Vynikal abnormálními teoretickými znalostmi, které pak uplatnil v oblasti školství, publikační činnosti a aplikace výzkumu v praxi. Široký rozsah a bohaté stopy jeho práce lze najít jak v tuzemských, tak i v zahraničních periodikách a publikacích.

Hlavním profesním působištěm doc. Valtera byl Výzkumný ústav cukrovarnický v Praze, odkud vzešlo prakticky celé jeho dílo. Ač vědec-výzkumník, udržoval velmi úzký kontakt s cukrovary, několik kampaní v cukrovarech také pracoval – po nuceném přerušení práce ve VÚC. Téměř třicet let externě spolupracoval s VŠCHT v Praze a řadu let i se SVŠT v Bratislavě. Byl přísným a respektovaným pedagogem, rád přednášel a diskutoval se studenty. Jeho celoživotní zásluhy byly v ČR oceněny udělením Ballingovy medaile, na Slovensku pak Fábryho medailí. Po roce 1990, téměř po půl století práce, odešel sice do důchodu, ale dále ve svém oboru externě působil. Věnoval se však také dějinám – aktivní činností ve spolku přátel města Louny a okolí a jako čestný předseda kuratoria Dobrovických muzeí.

Měl rád hudbu, volný čas rád trávil hrou na klavír, k jeho zájmům patřilo lyžování a cestování.

Docenta Valtera jsme většinou znali jako poměrně vážného a někdy i odtažitého člověka, někteří také jako příjemného i vtipného kolegu a přítele. Všichni jej ale budeme mít zapsáni v paměti jako cukrovarnickou personu par excellence, což také potvrdila přeplněná obřadní síň při jeho pohřbu.

Daniel Froněk